

i forordningen. I bemærkningerne til forslaget § 14 er der yderligere omtale heraf.

2.2. Kreditor- og minoritetsbeskyttelse

2.2.1. Fusion

I SCE-forordningens artikel 28, stk. 2, er der hjemmel for medlemsstaterne til at vedtage bestemmelser til sikring af en passende beskyttelse af medlemmer (andelshavere), der har modsat sig stiftelsen af et SCE-selskab ved fusion.

Hvis bestemmelsen i artikel 28, stk. 2, ikke udnyttes, reguleres beskyttelsen af medlemmer, der har modsat sig stiftelsen af et SCE-selskab ved fusion, udelukkende af lovvalgsbestemmelsen i SCE-forordningens artikel 20. SCE-forordningens artikel 20 bestemmer, at for alle andelsselskaber, der deltager i stiftelsen af et SCE-selskab ved fusion, gælder for spørgsmål, der ikke er reguleret i SCE-forordningens Kapitel II, Afsnit 2, de bestemmelser, der finder anvendelse på fusion af andelsselskaber ifølge lovgivningen i den medlemsstat, som andelsselskaberne henhører under, eller i mangel heraf de bestemmelser, der gælder for interne fusioner mellem aktieselskaber i denne stats lovgivning. SCE-forordningen indeholder ikke nærmere regler om indholdet af beskyttelsen af medlemmer, der har modsat sig stiftelsen af et SCE-selskab ved fusion.

Ved fusion efter SCE-forordningens Kapitel II, Afsnit 2, forstås, at et selskab opløses uden likvidation ved overdragelse af selskabets aktiver og forpligtelser som helhed til et andet selskab (evt. til et helt nyt selskab) uden at overdragelserne kræver kreditorenes samtykke. Fusioner med universalsuccession kræver lovhjemmel. En sådan lovhjemmel findes f.eks. for aktieselskaber i aktieselskabslovens kapitel 15. En tilsvarende lovhjemmel eksisterer imidlertid ikke for fusioner af andelsselskaber, hvor resultatet af fusionen ikke er et SCE-selskab.

Andelsselskaber, der ønsker at slå sig sammen, må efter gældende retstilstand træffe beslutning om sammenlægningen, foretage de nødvendige vedtægtsændringer, indhente samtykke fra kreditorerne til debitorskiftet, likvidere det ophørende selskab m.m.

Det må anses som usikkert om en andelspraksis, der hviler på, at andelsselskaber ikke kan sammenlægges med universalsuccessionsvirkning, er analogt anvendelig på stiftelse af SCE-selskaber ved fusion.

Det må derfor antages, at lovvalgsbestemmelsen i SCE-forordningens artikel 20 (sammenholdt med Rådets protokol af 22. juli 2003 (123/03)) fører til, at de bestemmelser, der gælder for interne fusioner mellem

aktieselskaber, som udgangspunkt skal være baggrundsret for fusionsspørgsmål for danske andelsselskaber, der deltager i stiftelsen af et SCE-selskab ved fusion, når spørgsmålet ikke er reguleret i SCE-forordningen.

Hvis § 3, nr. 5, i lovforslag nr. L 51 fremsat den 16. november 2005 af økonomi- og erhvervsministeren vedtages uændret, opnås samme resultat som ovennævnte fortolkning af SCE-forordningens artikel 20. I L 51 er det således foreslået, at virksomheder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, herunder andelsselskaber, skal kunne fusionere efter reglerne om fusion i aktieselskabslovens kapitel 15 med de fornødne tilpasninger.

Aktieselskabsloven indeholder imidlertid ingen regler om indløsningsret for aktionærer (udtrædelsesret for andelshavere), der modsætter sig en fusion. Det kan derfor ikke udelukkes, at vedtægtsbestemmelser eller en fast praksis om indløsningsret (udtrædelsesret) vil gælde udfyldende ved siden af aktieselskabslovens fusionsregler.

For at undgå unødigt usikkerhed om hvilken beskyttelse, som gælder for medlemmer, der har modsat sig beslutningen om at stifte et SCE-selskab ved fusion, og for at sikre medlemmerne en klar udtrædelsesret, foreslås det, at valgmuligheden i SCE-forordningens artikel 28, stk. 2, udnyttes.

Der er et særligt hensyn at varetage i forhold til beskyttelse af medlemmer, der har modsat sig stiftelsen af et SCE-selskab ved fusion. Dette hensyn skyldes først og fremmest, at andelsselskabet, uanset at der kan være tale om den samme juridiske person, efter fusionen underlægges en ny selskabsform og nye retsregler, som ikke har været forudsigelige, da de enkelte andelshavere indtrådte i andelsselskabet. Endvidere er det muligt efter SCE-forordningen at placere det vedtægtsmæssige hjemsted i en anden medlemsstat i forbindelse med fusionen. Dette kan indebære en praktisk begrænsning i adgangen til at gøre andelsrettigheder gældende.

I SCE-forordningens artikel 7, stk. 5, er der direkte sikret medlemmer af et SCE-selskab, der har modsat sig beslutningen om at flytte hjemsted, en udtrædelsesret i tilfælde af SCE-selskabets flytning af hjemsted til en anden medlemsstat. Hensynet til medlemmer af et andelsselskab, der har modsat sig stiftelsen af et SCE-selskab ved fusion, findes at være mindst lige så stort som hensynet til medlemmer af et SCE-selskab, der har modsat sig beslutningen om at flytte hjemsted.

Ved at udnytte artikel 28, stk. 2, bliver det endvidere mere klart, hvornår der kan udstedes den attest, som